

רגליים חשופות באסואן

אופירה מרגלית
לשגת את המצרים ואת הישראלים

הסיפור הזה צריך היה להופיע בו זמנית גם אצלי במדור וגם באל־אהרם, אבל אני משוכנעת שהקולגות המצריות שלי יחוסו על הכבוד הישראלי ולא יפרסמו אותו. אם אתם חושבים שמה שהרעיש את המצרים בשבוע שעבר, כאשר ראש־הממשלה שלה מנחם בגין ביקר באסואן, היתה הגברת עדיזה בגין, או אפילו אשתו החתיכה של השגריר המיועד ניצה בן־ארישר, אתם חיים בטעות גדולה. מה שבאמת שיגע את המצרים, ולא רק אותם, אלא גם את המישלחת הישראלית, היתה חתיכה שהראתה לכלל כמה היא חתיכה, אופירה מרגלית.

אני יודעת שלא שמעתם את השם שלה קודם לכן. אופירה היא עיתונאית בלתי־תלוויה, העובדת בעיקר בשביל עיתון חיילי צה"ל במחנה. כאשר במצריים היו שואלים אותה היכן היא עובדת, היא היתה מספרת שהיא מדווחת לחיילי צה"ל. במחנה לא שלח אותה לקאהיר, אבל ידיד עיתונאי שלה, שנסע, הפעיל פרוטקציה גדולה כדי שיקחו אותה גם כן למסע ההיסטורי.

אופירה אומנם חתיכה, אבל במצריים שאחרי פארה פוסט מייג'רס ואלזבט מייילור לא מתרגשים מחתיכות. או על מה השיגעון? אני אספר לכם. אופירה הקפידה במשך כל הטיול במצריים ללכת עם חצאית שלאורכה שני חתכים, או בלעז שניצצים, שהגיעו לה כמעט עד למתניים. בכל פעם שהיא היתה מתכופפת היו הר עיתונאים הישראלים דוחפים את המצרים, ולהיפך, כדי לראות יותר טוב, והאמינו לי שאפשר היה לראות טוב גם בלי שהיא התכופפה.

המצרים היו מגומסים כמו תמיד, ואף אחד לא העיר לה שבארץ־הגילוס העניין הזה הוא חריג. אני רק מתפלאה על הר ישראלים, בעיקר על אותם שביקרו כבר במצריים, שלא הציעו לה חצאית אחרת. לשביקרת בבית־טוקולוב אחרי שחזרה המישלחת ממצריים הבנתי גם למה. ליד השולחנות דיברו הכל על הטיול הגדול, אבל לא על השיחות המדיניות או על העתיקות, אלא על רגליה החשופות של אופירה.

ח"כ בחברה טובה

החלה להציף את המישרה בתלונות על מכות שהוא נותן לה. אני מכירה את הר טיפוס: נגד נשים הוא חזק.

עכשיו הוא ממשיך להפתיע אותי. עקיבא מצא חתיכה המוכנה לצאת עימו למיפגני־ראווה. זוהי רותי הולצמן, מרכזנית במלון דן, גרושה בריאת־גוף, המוכנה לצאת עם עקיבא לאירועים חברתיים. אני לא יודעת למה היא עושה את זה, אבל אני בטוחה כי לעקיבא חשוב שהעם בישראל יראה אותו בחברה טובה.

הם מופיעים באירועים שבהם המעמד מחייב לבוא עם בת־זוג, ויש הטוענים שהם אפילו הרחיקו לכת ומתגוררים ביחד. ומי יודע, אולי גם רותי תתחתן איתו? בעולמנו הכל אפשרי.

עקיבא נוף, עם הזקן והקרחת, והגו השפוף, זה שעיניו מרצדות כל הזמן, כאילו שכל העולם אורב לו.

אחרי־כך הוא הפתיע אותי שוב, כאשר התחתן במזל טוב. אבל הכלה, מירה זיינגרמן, הגיעה לארץ אחרי גלות ממר שכת בארצות־הברית, והבנתי שהיא לא בעניינים.

אחרי־כך הופתעתי כשנולד לו ילד. לעזי מתנזאת לא הופתעתי כאשר עקיבא ומירה התגרשו, וגם לא הופתעתי כאשר מירה

לכנסת. כזה פקיד קטן ומשרת של שמואל תמיר, ופיתאום חברי־כנסת? נו, אתם כבר יודעים למי אני מתכוונת. לח"כ־המומר

אתם יכולים להגיד עליו מה שאתם רוצים, אבל הבחור הזה תמיד מפתיע. הר הפתעה הראשונה שלי היתה כשהוא נבחר

עקיבא נוף ורותי הולצמן
חזק נגד נשים

הרופא־מנתח התרכך

תחילה היה זה רק עניין של שמועות, אבל אצל שמימי הסתבך קצת עם החוק. הפעיל הפאפא את כל מה שלימדו אותו השנים ורניית עזבה את שימי.

עתה יש לי חדשות טובות, אפילו אבא, שהוא רופא־מנתח, יכול להתרכך. הוא הבין כי הבת שלו ושימי מאוהבים על אמת, והתיר את החבל. עכשיו אפשר לר־אות אותם שוב פעם ביחד — אוהבים, חבוקים ועם המון תיקוות לעתיד.

סיפורים כאלה אני אוהבת. אני מתכוונת לסיפורים שבהם מנצחת האהבה אפילו את המרובעות של ההורים. הפעם ניצחה הר אהבה אצל הזמר שימי תבורי והיפהפיה הניצחית שלו, רניית בן־בסט.

או מי שלא זוכר, הסיפור היה סיפור קבוע. השניים נראו בכל מקום ביחד, אם כי היו גם מיני שמועות על כך שהאבא היקר של רניית, רופא חשוב ומפורסם, לא כלי־כך מבסוט מסיפור האהבה של הבת שלו.